

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1264/2019
10.12.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Соње Павловић, Радослава Петровића и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др., због продуженог кривичног дела крађа у саизвршилаштву из члана 203. став 1. у вези члана 33. и 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Тихомира Димковића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Зрењанину К 617/18 од 20.03.2019. године и Вишег суда у Зрењанину Кж1 149/19 од 07.08.2019. године, у седници већа одржаној дана 10.12.2019. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Тихомира Димковића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Зрењанину К 617/18 од 20.03.2019. године и Вишег суда у Зрењанину Кж1 149/19 од 07.08.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину К 617/18 од 20.03.2019. године, између осталог, окривљени АА, оглашен је кривим због извршења једног продуженог кривичног дела крађа из члана 203. став 1. у вези члана 61. Кривичног законика и једног продуженог кривичног дела крађа у саизвршилаштву из члана 203. став 1. у вези члана 33. и 61. Кривичног законика, па је осуђен на казну затвора у трајању од једне године и шест месеци, у коју казну му се урачунава време проведено у притвору у од 05.12.2018. године па надаље.

Истом пресудом, окривљени АА је обавезан на плаћање судског паушала у износу од 5.000,00 динара, који је дужан да плати у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, док трошкова кривичног поступка није било, а оштећени су упућени да имовинско правне захтеве остваре у парничном поступку, те је, између осталог и према окривљеном АА изречена мера безбедности одузимања предмета коришћених приликом извршења кривичног дела, који се по правноснажности пресуде имају уништити.

Пресудом Вишег суда у Зрењанину Кж1 149/19 од 07.08.2019. године, одбијене су као неосноване жалба Основног јавног тужиоца у Зрењанину и жалба бранилаца окривљених и првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Тихомир Димковић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) и 9) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев за заштиту законитости као основан и укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да је правноснажним пресудама против којих је поднет захтев захтев за заштиту законитости учињена битна повреда кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, јер је окривљени АА изреком правноснажне првостепене пресуде два пута осуђен за исте радње кривичног дела описане под тачком 1., 2. и 3.

По налажењу Врховног касационог суда, неосновано бранилац у поднетом захтеву указује на постојање битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП. На исту повреду закона одбрана је указивала и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и да се у радњама окривљеног АА, ближе описаним под тачкама 1. до 8. изреке правноснажне пресуде стичу сва битна обележја једног продуженог кривичног дела крађа у саизвршилаштву из члана 203. став 1. у вези члана 33. и 61. Кривичног законика, и о томе у пресуди на страни 3. у трећем ставу дао разлоге, које Врховни касациони суд прихвата и у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, на те разлоге упућује.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости указује и на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, јер је оптужним предлогом јавног тужиоца ОЈТ у Зрењанину КТ 1875/18 окривљеном АА стављено на терет једно продужено кривично дело крађа из члана 203. став 1. у вези члана 61. Кривичног законика описано под тачкама 1. до 10. оптужног предлога, чиме је према ставу одбране у конкретном случају у односу на окривљеног АА, оптужба прекорачена.

Одредбом члана 420. став 1. ЗКП прописано је да се пресуда може односити само на лице које је оптужено и само на дело које је предмет оптужбе садржане у поднесеној или на главном претресу измењеној или проширеној оптужници, а одредбом става 2. истог члана прописано је да суд није везан за предлоге тужиоца у погледу правне квалификације кривичног дела.

Дакле, из цитираних законских одредаба произилази да између оптужбе и пресуде мора постојати идентитет и подударност у погледу субјективне и објективне истоветности дела, док закон не захтева и идентитет у погледу правне оцене дела.

Прекорачење оптужбе на штету окривљеног подразумева измену чињеничног описа радњи извршења кривичног дела окривљеног које су описане у оптужном акту, додавањем нове радње извршења односно додавањем више криминалних активности или веће криминалне воље окривљеног, којим се отежава положај окривљеног у погледу правне оцене дела или кривичне санкције. Имајући у виду да у изреку пресуде није унета ниједна радња извршења која окривљеном АА оптужбом није била стављена на терет, те да је чињенични опис остао у границама чињеница и околности на којима се оптужба заснива, по налажењу Врховног касационог суда, доношењем побижаних правноснажних пресуда, суд није повредио субјективни ни објективни идентитет оптужбе и пресуде на штету окривљеног, па су супротни наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА којима се указује да је нижестепеним пресудама прекорачена оптужба и да је на овај начин учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, оцењени неоснованим.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд је, на основу члана 491. став 1. и 2. ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Андреа Јаковљевић, с.р.

Председник већа-судија
Зоран Таталовић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић